

Anklagen mod Arne

Introduktion til kilden:

Anklagen imod Arne Pedersen.

Arne blev tiltalt for at have arbejdet for den tyske efterretningsvæsen som meddeler og indsamlet oplysninger om den danske modstandsbevægelse. Han modtog betaling for at angive modstandsfolk, der som følge heraf kom i alvorlig livsfare.

Anklagen bestod af i alt 61 forhold. Han blev kendt skyldig i 53 forhold. I mindst to forhold førte Arne Pedersens handlinger til, at nogen mistede livet.

Blandt andet Forhold 42, der omhandlede to unge modstandsmænd, som Arne opsøgte i Rindsholm udenfor Viborg. Arne indberettede i februar 1945 til ANST i Aarhus om to unge modstandsfolk, Svend Egon Nielsen og Preben Lüdke Madsen, som var på vej for at sprænge en kølevogn med fødevarer til den tyske besættelsesmagt i Langaa. De blev arresteret af en tysk patrulje og senere dømt til døden og henrettet.

Uddrag fra Højesteretsdommen: Den overordnede anklage

Sagen er behandlet under Medvirken af Domsmænd.

Anklageskriftets Hovedtema er følgende:

Tiltalte sættes under Tiltale efter ovennævnte Lovbestemmelser ved for at fremme tyske Interesser at have foretaget sig noget, hvorved en fremmed Stats Efterretningsvæsen sættes i Stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske Stats Omraade, idet han i Tiden fra omkring December 1943 til 5. Maj 1945 havde Ansættelse som Vertrauensmann ved det tyske Abwehrnebenstelle i Aarhus med en maanedlig Lønning af 400 Kr. og ca. 3–400 Kr. maanedlig i Diæter og Rejsepenge, ligesom han ved enkelte Lejligheder modtog betydelige Dusører, og af Tjenestestedet var udstyret med Revolver, og i hvilken Tjeneste han havde til Opgave at virke ved Kontrapionage samt at skaffe Oplysninger om den danske Modstandsbevægelses Grupper, dens Ledelse, deres Vaabenlagre og Ammunitionsdepoter m. v., hvorved han ved Angiveri eller paa anden Maade har medvirket til at bl. a. nedenævnte Personer er blevet anholdt eller udsat for Anholdelse af tyske Myndigheder til dels med den Følge, at nogen har mistet Livet, er blevet ført ud af Landet eller berøvet Friheden for længere Tid, idet han bl. a. skal have gjort sig skyldig i nedenævnte Forhold 1–61, der behandles hver for sig.

Uddrag fra Højesteretsdommen: Forhold 42 vedrørende angiveri af to modstandsfolk, der begge blev henrettet af besættelsesmagten

ad. Forhold 42.

„Den 21. Februar 1945 telefonisk til ANST, Aarhus, indberettede, at 2 unge Mænd, Svend Egon Nielsen, Thorsøe, og Preben Lüdke Madsen, Aarhus, var paa Vej fra Bjerringbro mod Langaa for at sprænge en Kølevogn med Fødevarer til Besættelsesmagten med den Følge, at de unge Mænd blev sat under Anholdelse af en tysk Militærpatrulje og ved Dom afsagt den 13. Marts 1945 af den tyske Krigsret dømt til Døden og henrettet, hvorhos Tiltalte paa Grund af Oplysninger, han havde indhentet hos Madsen og Nielsen i Slutningen af Februar 1945 afgav Indberetning til ANST i Aarhus om det illegale Gruppearbejde i Aarhus samt om hvem der havde likvideret Abwehragenten Ole Dylh den 13. December 1944 med den yderligere Følge, at Arkitekt Laurits Krøll, Aarhus, Fritjof Længe, Højbjerg, og Poul Børge Mozart Hansen, Aarhus, blev søgt anholdt i Aarhus den 15. Marts 1945, men unddrog sig Anholdelsen ved Flugt.“

Kilde: Rigsarkivet: Højesteretstidende 1949.